

og det kan vel være lidt svært at se, hvor decentraliseringen er i det projekt.

En del af debatten, vi har haft her, er gået på, hvordan netop de nye statslige arbejdspladser skal anbringes, der vil opstå i den forbindelse, hvis regeringen kommer igennem med sin plan. Jeg vil godt kvittere over for Venstres og Konservatives ordførere for, at de her fra talerstolen har gået ud og været garanter for, at disse nye statslige arbejdspladser bliver spredt ud over landet og ikke bliver centraliseret og anbragt i de store byer. De skal altså blive derude, hvor de er, hvor opgaverne udføres i øjeblikket.

Ellers må jeg sige, at det, Venstres ordfører sagde, at det her skulle være hjælp til selvhjælp, synes jeg ikke rigtig holder vand, for regeringen skærer jo ned på en række områder, som især går ud over udkantsområder.

Jeg vil gerne her til sidst kvittere for et godt samarbejde med Socialdemokratiet, De Radikale, Kristendemokraterne og Enhedslisten. Jeg synes, det lover godt for den regionalpolitiske fremtid, når der efter et valg er skabt et nyt flertal i Folketinget. Og en sådan valgdag, ja, den kan jo komme, før nogen aner:

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 16.25

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 96 af Marianne Pedersen (V), Colette L. Brix (DF) og Else Theill Sørensens (KF) (se side 10791) vedtoges med 60 stemmer (V, DF og KF) mod 48 (S, SF, RV, EL og KD).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 95 af Kristen Touborg (SF), Jens Peter Vernerens (S), Arne Toft (S), Margrethe Vestager (RV) og Mogens Nørgård Pedersen (KD) (se side 10787).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 167:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af lokalråd i lokale enheder.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(FremSAT 13/4 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Enhedslisten har stillet forslag om, at kommunerne skal gives mulighed for at oprette lokalråd i lokale enheder, der udgør et afgrænset hele. Forslaget indebærer, at nye og eksisterende kommuner skal have ret til at oprette lokalråd i de gamle kommunalenheder og de lokale enheder, der udgør et afgrænset hele. Som eksempler er nævnt bydele, øer, landsbyer eller større bysamfund.

Efter forslaget skal lokalrådene bl.a. have høringsret og indstillingsret i alle spørgsmål af betydning for lokalområdet. Lokalrådene skal desuden være sparringspartnere og øverste myndighed for visse lokale institutioners udviklings- og virksomhedsplaner og kan tildeles dispositionsret over udviklingsmidler til området.

Hensigten med forslaget er, at der samtidig med en strukturreform sker en styrkelse af det lokale demokrati.

Jeg kan indledningsvis oplyse, at kommunalbestyrelserne allerede efter de gældende regler i den kommunale styrelseslov har en mulighed for at nedsætte lokaludvalg, der kan tildeles opgaver til selvstændig varetagelse inden for en række områder.

Enhedslistens beslutningsforslag går imidlertid videre end de gældende regler, idet det foreslås, at lokaludvalgenes medlemmer skal kunne vælges ved et direkte valg. Den mulighed findes ikke efter de gældende regler.

Jeg vil gerne sige, at regeringen deler forslagsstillernes opfattelse af, at en styrkelse og revitalisering af det lokale demokrati er en helt central del af den kommende strukturreform. Det kan ikke være nogen overraskelse og er det næppe heller. Jeg har jo med glæde noteret mig, at jeg kan genfinde citater af mig selv i beslutningsforslaget fra Enhedslisten.

Det hænger jo sammen med, at det synspunkt, jeg her har givet udtryk for, også fremgik af min tale ved delegeretmødet i Kommunernes Landsforening den 18. marts i år, og det fremgår i øvrigt også af regeringens udspil til fremtidens offentlige sektor »Det nye Danmark«.

I udspillet står, at demokratiet skal længere ud end byrådsalen, der ikke bør være et endemål for decentralisering, at brugerdemokratiet og det lokale, helt nære engagement skal styrkes, og at borgerne skal sikres bedre muligheder for at kunne engagere sig i det lokale demokrati og opnå reel medindflydelse.

Som bekendt er det jo regeringens ambition, at der inden sommerferien er indgået en politisk aftale om den fremtidige kommunale struktur og opgavefordeling, og det er bl.a. tanken, at spørgsmålet om styrkelse af det lokale demokrati skal drøftes i forhandlingerne.

Ved de politiske forhandlinger bør der efter regeringens opfattelse være størst muligt råderum til at indgå en samlet politisk aftale, og derfor finder regeringen det noget u hensigtsmæssigt at binde forhandlingerne allerede nu ved at vedtage et beslutningsforslag om en meget konkret udmøntning og udformning af lokaldemokratiet ved anvendelse af lokalråd. På den baggrund kan regeringen ikke støtte forslaget.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at en styrkelse af lokaldemokratiet jo kan ske ved initiativer på flere måder, hvor etablering af lokalråd blot er én af disse flere mulige måder. Så selv om jeg nærer stor sympati for det, der er bevæggrundene bag forslaget – det er jo bl.a. de bevæggrundene, som jeg kan se, jeg selv har formuleret, så det siger sig selv – så må jeg altså helt afslutningsvis sige, at vi ikke kan støtte forslaget af de grunde, jeg her har givet.

Derfor vil jeg også udtrykke en beklagelse af, at Enhedslisten allerede på et meget tidligt tidspunkt i forhandlingerne har fralagt sig medansvaret for at fremtidssikre den kommunale sektor og dermed jo altså har afskrevet sig i hvert fald den første mulighed for at præge forhandlingerne på en måde, hvor de synspunkter, Enhedslisten har på feltet her, der langt hen ad vejen matcher regeringens, i hvert fald ikke af Enhedslisten kan trækkes ind omkring forhandlingsbordet.

Kl. 16.30

Marianne Pedersen (V):

Enhedslistens forslag rører ved noget ganske centralt, og jeg kan også kun beklage, at partiet allerede har meldt sig ud af forhandlingerne om en ny kommunalstruktur.

Venstre er enig i, at en styrkelse af det lokale demokrati er en helt central del af den proces, vi er i gang med. Jeg vil ikke afvise, at der er behov for at udvikle nye lokale modeller, der giver mulighed for, at borgerne samles i det lokale fællesskab, enten i landsbyen, i sognet eller i bydelen. Men allerede i dag er der en række muligheder.

Styrelsesloven rummer f.eks. en mulighed for, at der kan nedsættes lokaludvalg og sagsbestemte ad hoc-udvalg. Det er vigtigt, at der er mulighed for at inddrage borgerne allerede tidligst muligt i en beslutningsproces.

Lokalråd er derfor ikke nogen dårlig idé, og Venstre kan støtte ideen med oprettelse af sådanne, og at disse råd skal anvendes som legitim medspiller af kommunen f.eks. gennem en høringsret. Men lokalrådet må ikke blive endnu et led i en offentlig sektor, der kan være med til at skabe forvirring for borgerne.

Så vil jeg også gøre opmærksom på, at mange steder fungerer lokaldemokratiet aldeles glimrende, og lokalområderne tager allerede i dag en række initiativer. Jeg kan nævne et eksempel i Ringsted Kommune. Her blev der i 2001 taget initiativ til, at der skulle udformes en samlet landdistriktspolitik for kommunen. Det var kommunens mange landsbyforeninger, der gik sammen og i fællesskab forfattede den landdistriktspolitik, som byrådet nu har taget til sig, og forslaget indgår i kommunens prioriteringer. Det er bare et eksempel på, at lokalområdet kan igangsætte en debat og samtidig blive hørt. Det behøver der ikke lovgives yderligere om.

Efter forslagsstillernes opfattelse må oprettelse af lokalråd være en central del af en kommende strukturreform, så en strukturreform ikke bliver det lokale demokratis endeligt, men tværtimod en styrkelse af lokaldemokrati. Jeg er meget enig i det sidste. Vi skal have styrket det lokale demokrati. Men i Venstre tror vi på, modsat forslagsstillerne, at vi med en reform af strukturen får en styrkelse af det lokale demokrati, bl.a. fordi en lang række opgaver kommer tættere på borgerne, og fordi der er lagt op til, at brugerdemokratiet skal styrkes.

En oprettelse af lokalråd med direkte valg, der samtidig skal fungere som øverste myndighed i lokale sager og ydermere har mulighed for at bremse en byrådsbeslutning, vil efter Venstres

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ministeren.

Fru Marianne Pedersen som ordfører.

mening være med til at øge bureaukratiet, og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu skal jeg ikke referere fra lukkede forhandlingsmøder, men man kan jo altid diskutere, hvorfor forhandlinger ikke kommer videre, hvor meget man går selv, og hvor meget man bliver smidt ud, når man står for langt fra hinanden.

Jeg kunne forstå, at Venstre mener, at det, der styrker det lokale demokrati, er brugerbestyrelser, og derfor vil jeg gerne spørge fru Marianne Pedersen, om ikke Venstre mener, at der er behov for andet end bare brugerbestyrelser. Nogle, der kan tænke i en samlet udvikling for et lokalområde, hvad enten vi snakker en ø eller et boligkvarter i en storby. Eller om Venstre mener, om brugerbestyrelserne også kan tænke i helheder?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Venstre synes, at både brugerbestyrelser, landdistriktsråd, og lokalråd kan være en rigtig god idé. Vi har endda arbejdet for at fremme, at lokalområderne, landdistrikterne bliver hørt yderligere i kommunalbestyrelsen. Jeg nævnte eksempler fra Ringsted, hvor det lykkedes på ganske glimrende vis til stor tilfredshed ikke alene for lokalområdet, men også for kommunen. Så der er flere muligheder for at øge demokratiet i de lokale områder.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, hvis Venstre er enig i, at brugerbestyrelser ikke i sig selv øger det lokale demokrati, og at der, hvis man skal have et sted, hvor man kan diskutere udviklingen i lokalområdet, så skal mere til end brugerbestyrelser.

Men når fru Marianne Pedersen siger, at problemet i vores forslag er, at man kan bremse beslutninger, der kommer, at man skal have høringsret osv., at det ville føre til mere bureaukrati, hvad skal lokalområdet så have mulighed for, hvis ikke de kan komme med indsigelser i forhold til f.eks. en lokalplan for det område, som lokalrådet er valgt for?

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg går stærkt ud fra, at de politikere, der sidder i byrådet, også er interesseret i at lytte til lokalrådene og på et tidligt tidspunkt, når lokalrådene udtaler sig, tage til indtægt, hvad der bliver sagt, og derigennem arbejde til en fælles forståelse for det områdes udvikling og planlægning.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren.

Hr. Jørn Pedersen som ordfører.

Jørn Pedersen (S):

Vi synes i Socialdemokratiet, at det er et meget positivt beslutningsforslag, Enhedslisten har fremlagt. Det er uhyre vigtigt, at vi hele tiden gør os tanker om, hvordan vi kan styrke nærmedemokratiet og styrke lokalområdernes mulighed for at få størst mulig indflydelse på de beslutninger, der vedrører dem.

Til gengæld vil jeg sige om modellen med de otte punkter, at jeg ikke er sikker på, at det er den, der i alle tilfælde er den bedste. Jeg vil ikke afvise, at i nogle sammenhænge kan det være en fremragende model. Men jeg tror, at det er vigtigt, når vi kommer længere frem i det forløb, vi er i gang med i øjeblikket, at man sørger for, at lokalråd og lokalrådets stilling kan blive forankret i de lokale forhold, der nu er så forskellige fra sted til sted. Derfor er jeg ikke sikker på, at vi skal detaillovgive i Folketinget, når vi når så langt, men måske i højere grad lave rammelovgivninger.

Jeg tror nok, at det ender med, at man kan pege på en model, der måske er lidt bredere end den, vi behandler i dag, men det er jo sådan set en diskussion, vi kommer til siden hen. Jeg er nemlig enig med forslagsstillerne i, at i kølvandet på den strukturdebat, vi har i øjeblikket, hvor det jo givetvis ender med større enheder, vil der være et helt åbenlyst behov for, at man styrker mulighederne for at deltage lokalt rent demokratisk.

Men jeg tror også, at vi må sige, at lige nu, den 25. maj 2004 – vi har jo fået datoen repeateret nogle gange her i løbet af dagen – er det nok lige tidligt nok at lægge sig fast på en bestemt model.

Men jeg synes, der er grund til at rose Enhedslisten for at bringe sagen frem, og vi vil i Socialdemokratiet, når vi når længere frem, være positivt medvirkende til, at man får lavet nogle ting omkring lokalråd i forskellige afskygninger.

Måske nok i en lidt bredere model, fordi vi vil være optaget af, som jeg sagde tidligere, at det bliver lokalt forankret, så det passer til de lokale behov, de lokale ønsker og de lokale forhold.

Men et udmærket forslag, som vi givetvis får glæde af lidt senere.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti mener vi, at Enhedslistens godt nok lidt kortfattede beslutningsforslag på mange områder ser vældig godt ud, for det er jo vigtigt, at man giver borgerne mulighed for på lokalt plan at være med til at træffe afgørelser og også diskutere de ting, som man kan tage op i lokalrådenes arbejde. Man har jo også flere steder i landet disse ret velfungerende lokalråd, som på tværs af politiske partier og handelsorganisationer osv. kan give deres besyv med, når man laver planlægning og når man laver ændringer lokalt.

Men der er nok også nogle betænkeligheder specielt ved bemærkningerne i det forslag, som Enhedslisten har fremsat her i Folketinget. Det, vi kan være betænkelige ved, er nogle af de eksempler, jeg nævner her:

At lokalrådet skal være øverste myndighed for institutionernes udviklings- og virksomhedsplaner, den pædagogiske drift, koordination af lokale skolers og daginstitutioners aktiviteter og fagudbud, så man sikrer et dækkende fagudbud, og et lokalt kulturcenter.

Det kan være nogle problemer, som vil støde på grund nogle steder, fordi man der ophører lokalrådene til mere, end godt er i forhold til det lokale arbejde i kommunen. Det vil jo bl.a. sige, at f.eks. skolebestyrelser, som er lovfæstet, mere eller mindre kan blive underlagt lokalrådene. Det kan vi godt være bekymrede for vil ske og dermed gøre beslutningsvejene meget mudret til lokalt.

Et andet eksempel er, at lokalrådene kan bremse en sag op til et halvt år. Det finder vi i Dansk Folkeparti ikke tiltalende, fordi det kan bremse en udvikling et sted, hvor lokalrådet selvfølgelig skal have lov til at give sit besyv med og kæmpe de synspunkter igennem, de nu har, men det skal ikke være sådan, at det kan bremse al udvikling, at lokalrådet er der med deres aktivisme.

Kl. 16.40

Men når de negative ting, negative sider ved forslaget er fremført, så er der også den bemærkning, at der allerede i mange kommuner er lokalråd og landdistriktsudvalg, som på en række områder vejleder og råder kommunalbestyrelsen i sager vedrørende landdistrikternes forhold, så det er noget, der findes i dag. Vi er også enige med Enhedslisten i, at man skal udbygge muligheden, så vidt det er muligt, men altså med nogle betænkeligheder, som jeg har nævnt her.

Den kommunalreform, som Enhedslisten tilsyneladende ikke vil være med til og være en del af, kan meget vel medføre – og det synes jeg også, vi kunne høre fra Venstres ordfører – at der ses på netop de problemstillinger, som Enhedslisten rejser i sit beslutningsforslag. Udgangspunktet bliver så næppe helt det, som Enhedslisten lægger op til her i dag, men noget, der går i en retning, hvor lokalrådene får lidt mere indflydelse. Det vil vi i hvert fald gerne være med til fra Dansk Folkepartis side.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren.

Hr. Knud Erik Kirkegaard som ordfører.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

En af regeringens ministre brugte for et stykke tid siden formuleringen, at der jo ikke er nogen grund til at citere andre, hvis man kan citere sig selv, og således foranlediget vil jeg gerne gentage noget, jeg sagde ved en kommunalpolitisk debat her i salen for nogle ganske få uger siden, nemlig at demokrati ikke er kunstart, der er forbeholdt kommunalpolitikere. Med det mente jeg, at demokrati er meget andet end det, der helt formelt foregår i byrådssalen.

Det lokale demokrati er i høj grad spørgsmålet om, hvordan man formår at involvere befolkningen – lokalbefolkningen – i de beslutninger, der nu engang skal træffes i en kommunalbestyrelse, og der er det utroligt vigtigt, at man har nogle kanaler, ad hvilke det bliver muligt for den lokale befolkning at involvere sig konkret i de beslutninger, der er på dagsordenen i den pågældende kommunalbestyrelse.

Der er jo også allerede en række initiativer, der vokser frem lokalt. Noget er kommet til verden på forslag herindefra, måske på baggrund af erfaringer, man har haft nogle steder, men det væsentlige er, at hvis det skal være et levende lokalt demokrati, så er det noget, der skal være

forankret i de lokale forhold, noget, der gror op nedefra, som man vel kunne sige det.

Derfor er jeg ikke så begejstret for det forslag, som Enhedslisten her kommer frem med. Jeg synes, der er nogle konkrete forhold, som man binder sig til, som man skal følge lokalt, hvis man går ind på den idé, som Enhedslisten her kommer frem med. Jeg tror mere på, at vi skal give muligheder, vi skal give rammer for, at man kan lade sådan noget gro op nedefra lokalt.

Hertil kommer så naturligvis, at netop de spørgsmål her om, hvordan vi kan involvere befolkningen i den kommunale beslutningsproces, jo naturligt hører hjemme i den diskussion, vi har i øjeblikket om den nye kommunale struktur. Her vil vi glæde os meget til i relation til den debat og de afgørelser, vi skal have truffet der, at være med til at formulere synspunkter omkring de muligheder, man skal have lokalt for at kunne involvere sig.

Derfor synes jeg ikke, tidspunktet er særlig velvalgt fra Enhedslistens side. Det er helt givet, at partier, der ønsker at være med i en proces som den nye kommunalreform, ikke på nuværende tidspunkt ønsker at binde sig til den konkrete model, som Enhedslisten her har fremsat.

På den baggrund kan vi i Det Konservative Folkeparti heller ikke støtte Enhedslistens forslag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren.

Hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

SF ser med stor sympati på Enhedslistens forslag. Det ligger i klar forlængelse af vores udtalelser og beslutninger op til og i forlængelse af Strukturkommissionens betænkning.

Lokalråd vil helt klart være en god idé i de områder, der udgør en naturlig enhed i de kommende større kommuner, eksempelvis øsamfund, større landsbyer osv. Men som forslagsstillerne også påpeger, er det nødvendigt, at lokalrådene udstyres med reel kompetence, og i SF mener vi sådan set også, at de skal vælges ved direkte valg.

Kl. 16.45

Derudover vil jeg sige, at forslagsstillerne syv forskellige kompetenceområder er udmærkede ideer, som jeg oven i købet mener kan udvikles mere. Jeg mener at vide, at foreningen af landdistrikter har gjort sig tanker om, hvad sådanne lokalråd kunne indeholde, og jeg håber

da også, at deres ideer kan få lov til at præge det forestående udvalgsarbejde.

Endelig mener jeg også, det er vigtigt, at lokalrådet får et egentligt økonomisk råderum, for indflydelse uden økonomi er jo noget af en død sild. Det er kun regeringen og Dansk Folkeparti, der mener, at man kan forestille sig et lokaldemokrati uden økonomisk ansvar.

Afslutningsvis kan jeg undre mig over, at forslagsstillerne kun henviser til lokalråd som en mulighed i landdistrikter. I SF mener vi faktisk også, det kunne være en god idé i større bysamfund. Ja, i virkeligheden var vi og forslagsstillerne jo de eneste, der gik ind for de nu afdøde byrådsrådsforsøg i København. Selv om de kom dårligt fra start, og det må vi jo erkende, så viste alle evalueringsrapporterne, at de altså var klart bedre end deres rygte. De var for det første med til at sætte skub i det forstenede lokaldemokrati i København, også selv om Venstre og Socialdemokratiet og desværre også borgerne ikke ville lade dem overleve. For det andet var de billigere i drift end resten af Københavns Kommune. Men respekten for nærdemokratiet er jo desværre blevet en kamp, som i dag åbenbart kun føres på venstrefløj.

Jeg vil godt afslutte med at sige, at jeg egentlig hører debatten her sådan, at jeg synes, at de fleste betænkkeligheder ved forslaget egentlig går på tidspunktet, og det synes jeg lover godt for mulighederne for, at forslaget i en kommende folketingssamling kan få en seriøs behandling.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil da godt lige bede hr. Kristen Touborg om at bekræfte, at de lokalråd i København, som hr. Touborg udtrykker så meget positivt om, altså også stod bag nogle gevaldige undskud, der var slet ikke styr på økonomien. Det var bare for at nævne en vigtig ting.

En anden vigtig ting er, at den hjælp til de ældre medborgere, som f.eks. skulle finde sted på Østerbro, lod meget tilbage at ønske. Man overholdt ikke lovgivningen, når det gjaldt hjemmehjælp.

Der var altså en hel række eksempler på ting, der ikke fungerede. Det er jo netop det problem, der også kan være ved lokalråd, hvis man overlader for meget kompetence. Men det er klart, at vi i Dansk Folkeparti er tilhængere af, at man giver noget fri, så lokalrådene får mere medbestemmelse.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Lokalrådene kom jo mildest talt ikke særlig godt fra start, og sagt på jysk var det jo ikke den bedste økonomi, og det var ikke det bedste projekt, man kom ud med i den sidste ende.

Det var ærgerligt, for jeg mener faktisk, at der var nogle grundlæggende ting, der var rigtig gode i det. Men der var forskellige årsager til det. Måske var noget af det også, at der var en stor del af det politiske liv i København, der ikke var særlig interesseret i det. Der var altså nogle ting, som gjorde, at det ikke kom særlig godt fra start.

Det skal helt klart medgives, at der var problemer i det, men jeg synes ikke, at man af den grund bare skal afskrive, at man også i storbyerne kunne gøre noget lignende eller noget lidt anderledes i fremtiden.

Anders Samuelsen (RV):

Jo mere demokratisk indstillet man er, jo mere burde man jo umiddelbart juble over et forslag som det her. Men det vil nu ikke være min indgangsvinkel til det her forslag.

Jeg synes, der er mange gode takter i det, og grundprincippet om, at man gerne vil involvere så mange lokale kræfter som overhovedet muligt, kan man jo ikke andet end hilse velkommen. Jeg er bare usikker på, om det er den rigtige måde at gøre det på at lægge et så detaljeret forslag frem, hvor der bl.a. står i punkt 2, at lokalrådet skal have kompetence til at iværksætte og igangsætte borgerdebat om lokale forhold.

Kl. 16.50

Det er jo ikke, fordi det giver meget, at man har sådan et punkt, hvor man får en ret til noget. Det er der så mange der har. Også selv om de ikke har nogen formel lovæssig ret, er de faktisk gode til at rejse debat. Så er der andre, der næsten pr. definition har en ret til det. For nu at nævne noget, som jeg selv i øjeblikket er involveret i, nemlig det kommende europaparlamentsvalg, så giver det såmænd mange gode muligheder for og også ret til at rejse borgerdebatter. Man har bare utrolig svært ved det, når man ender i den type parlament. Så det kommer nok af noget andet, om der kommer en debat, nemlig om der egentlig er et felt, som man har interesse i at gå ind og debattere.

Midt i en strukturtid, som vi er i på nuværende tidspunkt, synes jeg nok også, det ville være forkert at lægge sig fast på en sådan model her. Jeg vil også sige, at Det Radikale Venstre faktisk

har peget på i det udspil, som vi kom med lige før nytår, at det er vigtigt med det lokale demokrati og vigtigt at have den synsvinkel, at demokratiet ikke stopper ved byrådssalen eller borgmesterklokken.

Men vores fokus lå et andet sted, nemlig i at prøve at give de forskellige institutioner en større beslutningskraft over egne forhold, altså involvere borgerne og brugerne direkte i f.eks. institutionsbestyrelsesarbejdet. Der tror vi, at der ligger et potentiale, fordi der bliver en tæthed, en nærhed mellem den enkelte borger, brugeren, institutionen og det konkrete, fordi man har en aktie i det, hvis man kan sige det på den måde, ved at man har en ældre, som er på plejehjem, eller man har et barn, som er i daginstitution eller i skole. Så vi tror egentlig, at der ligger et større potentiale dér.

Der er altid den fare ved at gå den vej, at man så bliver mere forbruger, end man bliver borger, og det skal man selvfølgelig være helt opmærksom på.

Konklusionen er fra vores side, at vi ikke mener, at vi har fundet de vise sten her. Målsætningen om at involvere lokale og vitalisere en form for nærdemokrati deler vi sådan set fuldstændigt, men vi er ikke sikre på, at man har fundet den rigtige form. Lad os dykke ned i det under udvalgsarbejdet og så i øvrigt også holde tungen lige i munden i forhold til de forhandlinger, som foregår i disse dage og minutter.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Om det er utidigt eller ikke utidigt at rejse en debat om lokalråd, vil jeg ikke som sådan blande mig i. Jeg synes, at det da er tidigt på den måde, at det er vigtigt, at vi får skabt en debat om det, der er ved at ske rundtomkring i den strukturdebat, som pågår, og som formentlig i løbet af en uges tid finder en afslutning, i hvert fald ifølge det, der tidligere er blevet annonceret.

Med det pres, som nærdemokratiet er under i det oplæg til struktur, som regeringen har lagt frem, og som der, så vidt jeg har forstået, er ved at blive skabt et flertal for, er det naturligvis væsentligt at diskutere nærdemokratiet. Det er væsentligt at diskutere, om vi fortsat vil, at beslutningerne skal træffes så tæt på borgerne som muligt. De oplæg, der ligger, når det gælder strukturreformen, er jo netop med til at gøre det modsatte.

Vi Kristendemokrater er dog i tvivl om, hvorvidt Enhedslistens forslag er den rigtige måde at gøre det på, og derfor vil vi også gerne under

udvalgsarbejdet være med til at se, om det kan gøres anderledes, om skitserne er de rigtige. Vi er nemlig også optaget af, at der ikke bliver mere bureaukrati i samfundet end nødvendigt, men samtidig at folk tager beslutningerne og også føler ansvar for de beslutninger, som de tager.

Der er også lidt om, hvordan lokalrådenes kompetencer skal være. Beskriver forslaget her dem på den bedste måde, eller kan det gøres anderledes? Og ligesådan med indstillingsretten.

Men tak til Enhedslisten, hvis det her beslutningsforslag er et udtryk for, at Enhedslisten ligesom Kristendemokraterne er optaget af at minimere skaderne ved den strukturreform, som er på vej til at blive vedtaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Line Barfod som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 16.55

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten. Der er jo flere, der har været inde på spørgsmålet om, hvorvidt man kan fremsætte et beslutningsforslag, mens der foregår nogle politiske forhandlinger. Jeg vil gerne sige, at vi har den holdning, at debatten bør foregå ikke kun bag lukkede døre, men også for åbne døre. Vi synes, det er vigtigt, at vi også i Folketingssalen diskuterer, hvad det er for nogle visioner, vi har for fremtidens Danmark, at borgerne faktisk kan følge med i, hvad det er for nogle holdninger, de forskellige partier har.

Derfor har vi fundet det vigtigt også at diskutere det helt nære lokaldemokrati, som jo ikke har fyldt noget overhovedet i den offentlige debat om strukturreform indtil nu bortset fra de bemærkninger, ministeren kom med på KL's delegeretmøde, og som vi skyndte os at bruge som udgangspunkt for det forslag, som vi har fremsat på baggrund af det, som vi har været fremme med tidligere under hele debatten om strukturreformen frem til fremlæggelsen af Strukturkommissionens betænkning.

I forhold til de mange bemærkninger, der har været om indholdet i forslaget, er det klart, at vi gerne vil diskutere både under udvalgsarbejdet og videre, hvordan man kunne skruer sådan en model sammen. Jeg skal lige sige til hr. Kristen Touborg, der havde læst forslaget, som om det kun vedrørte landdistrikterne, at det i høj grad også vedrører bydele i storbyerne.

Som vi også skriver i bemærkningerne, er det bl.a. kvarterløftprojekterne, vi er blevet inspireret af. Vi har kunnet se af kvarterløftprojekterne, hvor stor betydning det kan have for en bydel, at man går i gang med sammen at diskutere udviklingen i bydelen, at man får nogle midler, nogle muligheder for at udvikle bydelen.

Det har faktisk løftet virkelig meget for forholdsvis få penge, og det er det, vi tror på vi kunne brede ud. Også uden at der samtidig foregår en byfornyelse, kunne det være, vi kunne få løftet mange bydele rundt om i de større byer, ligesom vi tror på, at det kan have en betydning for øsamfund, landsbyer og meget andet.

Så har der været nogle spørgsmål om, hvorvidt det her ender i bureaukrati eller andet. Det er absolut ikke vores ønske, at det her skal ende i bureaukrati. Det er også derfor, at vi i vores model har lagt op til, at der ikke skal være en selvstændig forvaltning. Det er ikke bydelrådene fra Københavns Kommune, vi vil genoplive. Det er et forsøg på at gå ind og finde en anden model, hvor vi tager inspiration fra kvarterløftmodellen, vi tager inspiration fra de grønlandske bygderåd, som udvikler bygderne deroppe, og ser på, hvordan man kan prøve at give mulighed for at diskutere udviklingen.

Så har enkelte været inde på spørgsmålet om brugerbestyrelser, og der er det for os meget vigtigt at holde fast i, at brugerbestyrelser er udmærkede på de enkelte institutioner, men de diskuterer jo kun den enkelte institution. Det, vi mener der er behov for, er, at man samlet diskuterer, hvad det er, der kan laves af udvikling i vores bydel, for at det bliver et attraktivt sted at bo, for at her er godt at være for alle dem, der bor her. Hvad er det, der kan være af udvikling på vores ø for at forhindre, at folk flytter herfra, men tværtimod tiltrækkes? Og tilsvarende på en række andre områder.

Dansk Folkeparti havde nogle betænkneligheder ved, at skolerne kom under endnu et led. Det, vi har lagt op til, er, at i stedet for at det er kommunalbestyrelsen, der er øverste myndighed i forhold til udviklingsplaner, kunne man lade det være lokalrådet.

Hvis det f.eks. er en geografisk meget stor kommune, hvis der er tale om en ø eller andet, så synes vi, det er mere naturligt, at det er lokalrådet på øen, der diskuterer udviklingsplaner for den lokale skole, i stedet for at det er en kommunalbestyrelse, der måske er meget, meget langt væk fra borgerne. Så det er ikke et spørgsmål om at skyde et yderligere led ind, men sim-

pelt hen at flytte myndigheden tættere på borgerne.

Som sagt vil vi meget gerne diskutere under udvalgsarbejdet, hvordan det her kan konkretiseres. Vi vil også gerne se på, om man kan lave nogle løsere rammer i lovgivningen og så lade det være op til de lokale forhold, hvad det så helt præcist er for kompetencer, man lægger ud.

Men vi mener, at det er meget vigtigt, at de lokalråd, der bliver oprettet, rent faktisk får noget kompetence, for hvis det bare bliver ligesom det, mange elevråd oplever, at de kan vælge, hvilken farve toiletpapiret skal have, så er der altså ikke meget ved at sidde der, så kommer der ikke meget ud af det. Der skal være reel kompetence, for at det batter noget.

Det håber vi kan lykkes. Med den debat, der har været her i dag, ser det da ud til, at der er nogle muligheder for, at vi faktisk kan få noget mere lokaldemokrati. Hvis regeringen virkelig vælger at gennemføre det strukturoplæg, der er lagt op til i øjeblikket, så må man sige, at så bliver der i allerhøjeste grad behov for at få noget mere lokaldemokrati. Men også med den måde, strukturen ser ud på i dag, mener vi, at der faktisk mange steder er behov for mere lokaldemokrati.

Derfor glæder det os, at der er mange, der gerne vil være med til at arbejde videre med det her forslag. Så tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Kl. 17.00

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Forespørgsel nr. F 59:

Forespørgsel til justitsministeren:

»Vil justitsministeren tage initiativ til at søge foreningen Hizb-ut-Tahrir opløst ved dom, eventuelt på grundlag af et foreløbigt forbud i medfør af grundlovens § 78, stk. 3, 2. pkt.?«

(Af Peter Skaarup (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Per Dalgaard (DF), Pia Kjærsgaard (DF) og Søren Krarup (DF).

(Forespørgslen anmeldt 10/5 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 13/5 2004).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Som tidligere meddelt vil afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse finde sted torsdag den 27. maj 2004.

Begrundelse

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti har vi igennem lang tid anset det for et enormt problem, at vi i Danmark har en organisation, Hizb-ut-Tahrir, der lever i bedste velgående, men som på alle mulige måder står for det modsatte af det, vi ønsker her i Danmark. Den er imod demokrati, den er imod den kamp mod terror, som vi i Danmark er med i, den er imod kvinders frihedsrettigheder. Alt det, som egentlig er kommet på plads i Danmark og i det danske samfund igennem årene, er den organisation imod.

Spørgsmålet er så, om det er så grelt, så alvorligt, at man skal forbyde en sådan organisation. Det er selvfølgelig et meget alvorligt anliggende, hvis man skal forbyde en organisation. Men vi må nok sige, og det er derfor, vi har bedt om den forespørgselsdebat, der er i dag, at der er kommet så mange eksempler frem på urimeligheder og udansk opførsel fra Hizb-ut-Tahrir og dets medlemmer, at bægeret nu er fuldt. Nu er bægeret fuldt.

Senest på et møde i Nørrebrohallen her i København den 9. maj blev der omdelt forskelligt materiale, hvor den truede personer, der bekender sig til islam, med, at hvis de vil ud af den tro, hvis de ikke længere vil bekende sig til islam, så vil det få konsekvenser, ja, så ville det faktisk kunne betyde drab, ligesom den også har truet jøder i Danmark med drab.

Det synes vi er så alvorligt, at man er nødt til at føre en sag mod en organisation som Hizb-ut-Tahrir. Hvis der skal være nogen mening med